

retslige Stilling og den Myndighed, der i det hele har været tiltænkt Auditøren ved Lovgivningen, henvises iøvrigt til de i Underbilagene 1 og 2 givne Oplysninger.

Iøvrigt henvises med Hensyn til Afvigelserne fra de almindelige Regler til Bemærkningerne vedrørende de enkelte Paragraffer.

§ 1.

Idet det her foreskrives, at de bestaaende militære Retter bortfalder, ophæves altsaa de to bestaaende faste militære Domstole, Søetatens kombinerede Ret og Overkrigsretten, men tillige bortfalder naturligvis Adgangen til at ned sætte de ekstraordinære Retter for hver enkelt Sag, hvorigennem den særlige judicielle Militærjurisdiktion hidtil er bleven udøvet. Af de ved disse Retter hidtil behandlede Sager bliver de, der ikke falder ind under § 2 — det vil sige alle saadanne Sager, som vel angaar militære Tjenesteforhold, men ikke er Straffesager (f. Eks. blotte Erstatningsager) samt de Straffesager angaaende borgerlige Forbrydelser begaaede af militære, som ikke falder ind under § 2 — i det hele at behandle efter de almindelige i Loven om Rettens Pleje givne Regler, kun at enkelte særlige Bestemmelser i de følgende Paragraffer, der findes opregnede i § 1, af Hensigtsmæssighedshensyn tillige er gjort anvendelige paa disse Sager. Om samtlige disse Bestemmelser gælder det iøvrigt, at Retsplejelovens almindelige Regler gælder jævnsides; saaledes bestaar naturligvis Politiets Beføjelser og Pligter til at efterforske borgerlige Forbrydelser uantastet ved Siden af de Militæret ved §§ 23 og 31, 2. Stykke, tillagte Beføjelser og paalagte Forpligtelser.

§ 2.

Det S. 28 nævnte Mindretal foreslaar følgende Affattelse af denne Paragrafs 1. Stykke:

„Som militære Straffesager anses i denne Lov Sager mod de til Hæren og Søværnet hørende eller ved samme tjenst-

gørende Personer for straffbare Handlinger, der indeholder en Overtrædelse af den for Krigsmagten gældende Straffelov eller en militær Tjenesteforseelse, eller som er begaaede i Kaserne, Lejr, Kantonnement, militært Fængsel, Sygehus eller anden militær Bygning, i Krigsskib eller i anvist Kvarter.“

Iøvrigt henvises med Hensyn til denne Paragraf til de almindelige Bemærkninger foran til Kapitel 1.

§ 4.

Det bør formentlig være Hovedreglen, naar borgerlige og militære Straffesager, i hvilke kun Militærpersoner er implicerede, skal behandles sammen, at den almindelige Behandling viger for Specialbehandlingen, saaledes at den særlige Anklagemyndighed faar Lejlighed til over for Retten at gøre sine særlige Synspunkter gældende. Paa den anden Side vil det være unaturligt, hvis en ringe militær Forseelse skal behandles under eet med en alvorlig borgerlig Forbrydelse, at vælge Særbehandlingen. Der er derfor i Paragraffens 2. Punktum hjemlet den borgerlige og militære Paatalemyndighed Ret til at enes om at fravige Hovedreglen. — Iøvrigt erindres, at der efter Retsplejeloven aldrig er noget absolut Paabud om Forening af Straffesager, jvf. Rpl. § 705, og at Retten i Forseelsernes Forskelligartethed og i selve de forskellige Behandlingsregler for borgerlige og militære Straffesager vil kunne have en Grund til i Medfør af Rpl. § 706 at anordne Adskillelse.

§ 5.

Reglen i 1. Stykke er motiveret ved den af nogle Medlemmer i Kommissionen udtalte Frygt for, at den Fagkundskab, der kan skaffes til Veje i de ved Lov Nr. 72 af 12. April 1892 hjemlede Sørætter — til hvilke det ellers kunde synes naturligt at henvise disse Sager — ikke altid vil være tilstrækkelig.

Medens der naturligvis intet er til Hinder for i de i Paragraffens 2. Stykke omtalte Sager at lade særlig militær-tek-